

فرهنگی

سریال «آکتور» با انبوه ظرفیت های هنری، اجتماعی و اقتصادی برای صنعت سریال ایران، پایان یافت

تأیید رسالت اجتماعی هنر، طرد برج عاج نشینی هنرمند

گزارش

فاطمه ترکانوند روزنامه نگار

آخرین قسمت از فصل اول سریال «آکتور» هفته گذشته منتشر شد و هرچند حجم بازخوردها و تماشا شدن آن به اندازه برخی رقبای پرمخاطب ترش در شبکه های VOD بالا نبود اما بدون تردید علاقه مندان که تماشاگران آن را قسمت پایانی ادامه دادند، متوجه وجوه تمایز و ارزش های محتوایی و فنی آن شده بودند.

«آکتور» را می توان برای صنعت سریال سازی ایران یک دستاورد و یک گام رو به جلو به شمار آورد، چرا که در کنار برخی دیگر از آثار، قابلیت عرضه جهانی دارد و از حیث محتوا و فرم قادر است اثری قابل دفاع و نسبتاً جذاب و منحصر به فرد را پیش روی مخاطبان دیگر کشورها بگذارد. طبق اطلاع «ایران»

من «آکتور» هم جزئی از جامعه و جزئی از مساله ام

اما گذشته از دستاوردهای بالقوه و بالفعلی که «آکتور» برای صنعت سریال سازی ایرانی داشته و می تواند دارا باشد، دستاوردهای محتوایی آن برای مخاطب ایرانی است. موضوعاتی که شاید تا پیش از این دست کم در قالب یک اثر داستانی عرضه نشده بودند و می توانست رویکرد نرم و مهربانی با نمایش کمبودها و معضلات اجتماعی داشته باشند، به طوری که در عین طرح مساله، مخاطب را خسته و از خود منزجر نکنند اما ذهن او را آماده برای درک و حرکت به سمت حل مسائل نگه دارند.

مسائل اجتماعی، پایین می آید و در کنار مردم قرار می گیرد و خودش را هم جزئی از مسائل و مشکلات آنها تعریف می کند.

«آکتور» یعنی بازیگر و هرچند از بازیگر طبق رسالت هنر، همواره پیش از سایر مشاغل و اصناف انتظار می رود، اما سریال تلاش نمی کند این «توقع اجتماعی» را به سطح «تکبر هنری» ارتقا دهد بلکه در عین تثبیت

از مهاجران افغانستانی با این خطرهای روبه رو می شویم، احساس ما بیش از مخاطب نمایش درون داستان تحت تأثیر درک موقعیت خطر قرار می گیرد و تهدید را لمس می کنیم و مثل یک فیلم واقعی، نگران شخصیت ها می شویم. این همان لایه و گرای کلی معمولی است که در فیلم ها با آن سروکار داریم با این تفاوت که این بار، حرفه «بازیگری» را از این دریچه می بینیم، سنارگرانی که قرار است واقعیت را برای ما بسازند و رویای ما باشند، خودشان در جلد ما آدم های معمولی قرار می گیرند و ضمن درک تجربه زندگی واقعی عامه مردم، پیوندهای حرفه خود با جامعه را بیشتر لمس می کنند.

لایه سوم، اما همین رابطه ما به عنوان مخاطب با این فیلم است، به هر حال این ما نیستیم که به عنوان بازیگر وارد اجتماع شده باشیم بلکه نهایتاً با یک فیلم واقعیت یافته ای که برای ما یک درک واقعیت نیست حتی اگر بتوانیم فرض کنیم که واقعیت می تواند در دیدار ما با این محدودیت های خود را در نظر بگیریم تا آنجا که با بازیگری در جهان غیرواقعی نمایش یا فیلم به جهان واقعی اجتماع، گشاده می شود و بر این هسته مرکزی بنیاد شده که بازیگری از جهان غیرواقعی نمایش یا فیلم به جهان واقعی اجتماع، گشاده می شود و بر این هسته مرکزی بنیاد شده که بازیگری از

هرچند که نهایتاً باز هم با یک فیلم سروکار داریم، اما باز هم همین پیچیدگی لذت بخش پیش می آید که «آکتور» می خواهد مخاطب را در برابر سه سطح لایه اول، همان لایه بازی در نمایشی است که نخ تسبیح همه قسمت های سریال است. نمایشی جنبی که علی و مرتضی در حال تمرینش هستند تا آن را سالان تماشاخانه ای و به پروانی، بالاخره روزی صحنه ببرند و از درآمد آن، سالان را احیا کنند. در این لایه، انتظار هیچ واقعیتهای ندارد و مثل مخاطب یک داستان، تنها درگیر نقاط عطفی می شویم که باها و باها در ماجراجویی میان دو شخصیت قصه گردش و بازگشت ایجاد می کنند. لایه دوم، قرار گرفتن بازیگران تئاتر در جریان اجرایی واقعی در صحنه اجتماعی است، اینجا طرها واقعی تر است و همان طور که در داستان قسمت سریال های به سرد متجاوز با برخورد با کلابراداران

جنوب شهری برخاسته در حالی که علی زاده خانوادگی ثروتمند و بالاشهری است و در کنار آنها، آما را روستایی دور از پایتخت با رویای بازیگری به تهران آمده و شاید زیست او از حیث فرهنگی به طبقه متوسط شهرنشین نزدیک باشد. هر سه شخصیت در تلاش برای ساختن رویای بازیگری، مشترک هستند و حاضرند برای این رویا خطر کنند تا هم خرج زندگی خود را بپردازند و هم هزینه ساختن آن رویا را بپردازند. اما ماجرای سریال «آکتور» عملاً آنان را با چیزی بیش از اینها مواجه می کند. آنها در مسیر تجربه زیستن در میان مردمی که آنان را نمی شناسند، قرار می گیرند و همان طور که علی در آخرین قسمت اذعان می کند، این اتفاق یعنی بازیگری در موقعیت های واقعی، حتی از خود بازیگری هم سخت تر و البته ارزنده تر بوده است. چالش های زندگی شخصی آنان در جریان حرفه بازیگری و بیرون از آن، بُعد دیگری از روایت سریال «آکتور» است که آن را از طرحواره فیلم های عشق سینما و عشق بازیگری متمایز می کند.

سریال «آکتور» بهرغم اینکه شخصیت های عاشق تئاتر و بازیگری را محور داستان پردازی خود قرار داده بود، اما به طور ضمنی و بدون نمایش اغراق آمیز سخنی های این شغل، دید نسبتاً واقع گرایانه ای از ضروریات و اقتضات حرفه هنرپیشگی به مخاطبان خود ارائه داد. تاب آوردن گرم های سنگین در تابستان و سرمای های زمستان در زمستان و همچنین در کنار علی همیشه مرتضی هم قرار می دهد. نشان می دهد و هم در عین حال هشدار می دهد که کسانی که به طمع راحت طلبی و شهرت طلبی، شغل بازیگری را در انتخاب های خود قرار می دهند. «آکتور» از سه خاستگاه اجتماعی متفاوت سه شخصیت اصلی ماجرای خود در بازیگری، در واقع تلاش می کند قرار گرفتن آنها در وضعیت برابر را نمایش بگذارد. مرتضی از طبقه نسبتاً فقیر و

آگهی فراخوان مناقسه عمومی شماره مناقسه GT/140204. شامل شرکت پاناندها و مخازن پتروشیمی در نظر دارد مناقسه اجرای پروژه خرید و نصب تجهیزات آب بندی سقف شاور برای یکی از مخازن بندر پتروشیمی ماهشهر را با اطلاعات ذیل انجام دهد.

وزارت راه و شهر سازی سازمان پنادر و دریانوردی اداره کل پنادر و دریانوردی استان هرمزگان. آگهی مناقسه عمومی یک مرحله ای (همراه با ارزیابی کیفی).

مناقسه کار، اداره کل پنادر و دریانوردی استان هرمزگان. موضوع مناقسه: عبارت است از: نگهداری، حفاظت و توسعه فضای سبز و ارائه خدمات نظیف و پاکسازی و محل زباله های امکان و تأسیسات و محوطه های بندر شهید رجایی، بندر خمیر و شهرک های مسکونی شهید رجایی، باهنر و کووی آر آگدان، به شرح اسناد مناقسه شرایط اختصاصی: 1. دارا بودن سوابق کاری مشابه در پنج سال اخیر...

آگهی مناقسه عمومی شرکت پتروشیمی مارون در نظر دارد اقدام مورد نیاز ذیل را از طریق مناقسه عمومی خریداری نماید. شامل جدول مشخصات فنی و فنی مناقسه ها.

فراخوان مناقسه عمومی یک مرحله ای توأم با ارزیابی کیفی - شماره م ن / ۴۰۱/۹۶. شامل موضوع مناقسه، مدت اجرای موضوع مناقسه، مبلغ تضمین شرکت در مناقسه، انواع تضمین های معتبر برای شرکت در مناقسه، مهلت توزیع اسناد مناقسه، ضمانت نامه مسکون می تواند جهت دریافت اسناد مناقسه به آدرس: WWW.BIPC.IR مراجعه نمایند.